

StoryBazar
INTERVJU

“Lejla nima tolerance za moje odvode. (smeh) Navadila sem se, da sem kako uro prej hodila v teater, da sem se lahko v miru pripravila na vajo in predelala vtise vaje pred tem.”

“Ko imaš otroke, se vse spremeni”

V Mestnem gledališču ljubljanskem so pred časom predstavili novo gledališko poslastico, trilogijo Ta nesrečni rod, ki zgodbo Ajshilove Oresteje predstavi z ženskega vidika. Velika vloga Elektre je pripadla simpatični igralki Nini Rakovec, ki se, odkar je postala mamica, v velikem slogu vrača na oder. S prihodom hčerke Lejle pa se ni spremenil le njen pogled na poklic, temveč je življenje dobilo povsem nov smisel.

Story: Če se ne motim, se predstava Ta nesrečni rod poigrava s človeško psiho. To je precej nevarna tematika, se strinjate?

Je, a kar je nevarno, je lahko tudi neizmerno privlačno.

Story: Kakšen izziv pa vam je lik Elektre po 'krajšem premoru'? To je prva večja vloga, odkar ste se vrnili na oder.

Elektra me je popolnoma prevzela. Njena kompleksnost je tudi zelo aktualna, saj okoliščine (seveda ne tako starogrške) lahko tudi sodobnega otroka pripeljejo do misli, dejanj, posledic, kakršne doživlja Elektra. To me je pri njej najbolj privlačilo - procesi, ki ti odprejo temno stran zavesti oziroma ti porušijo hormonsko ravnovesje, kemijske procese v telesu in privedejo do, na pogled, nerazločljivih stvari. A če pogledaš samo pot, so žal tudi logične ...

Story: Je z leti bolj enostavno lik pustiti na odru, v gledališču in mu ne pustiti, da se prebije tudi v zasebnost?

Pri ustvarjanju kompleksnih psiholoških likov je težko potegniti ločnico in resirati svoj um ob koncu vaje. Nastajanje vloge je

LAHKO SE ODPIRAJO STARE RANE

“Skozi take procese se lahko odpirajo stare rane, nepredelane travme, ki jih moraš kot oseba obvladovati, kot igralec pa jih izkoristiti in jih pretopiti v izkušnje in resničnejša občutja za lik,” pravi Nina.

“Posledično so najbrž dnevi, ko si tudi doma bolj ranljiv, kot bi bil pri procesu komedije, a se trudim, da jih je le peščica.”

proces. Ves čas mi sledi, večinoma nezavedno. Skozi take procese se lahko odpirajo stare rane, nepredelane travme, ki jih moraš kot oseba obvladovati, kot igralec pa jih izkoristiti in jih pretopiti v izkušnje in resničnejša občutja za lik. Posledično so najbrž dnevi, ko si tudi doma bolj ranljiv, kot bi bil pri procesu komedije, a se trudim, da jih je le peščica.

Story: Sicer delo nosite tudi domov?

Ko imaš enkrat otroke, se vse spremeni. Lejla nima tolerance za moje odvode. (smeh) Navadila sem se, da sem kako uro prej hodila v teater, da sem se lahko v miru pripravila na vajo in predelala vtise

vaje pred tem.

Story: Ali o igralskem poklicu, odkar ste postali mama, razmišljate drugače?

“Sem pa opazila, da se znam bolje postaviti zase, se zaščititi v določenih situacijah.”

Ja, manj usodno. Včasih je bilo gledališče moje življenje, zdaj pa je le krasen poklic, ki ga opravljam.

Story: Opažate, da ste postali kaj bolj zaščitniški tudi na odru?

To ne, sem pa opazila, da se znam bolje postaviti zase, se zaščititi v določenih situacijah.

Story: Je materinstvo spremenilo vaš pogled na svet?

Dalo mi je smisel.

Story: Ste v času porodniškega dopusta pogrešali odrske deske?

Iskreno, ne. A Elektri je takoj uspelo premamiti me v ta divji svet.

◆ Napisala Nika Arsovski

◆ Fotografije Peter Giodani, Goran Antley